

Verslag Apeldoorn mei 2012

De Trial Club Apeldoorn had hun lijntje weer gebruikt, zodat het weer een mooie zonnige dag zou worden. Enkel hadden ze de temperatuur voor de controleurs genomen, zodat wij –als rijder– nog wat te klagen hadden, namelijk dat het iets te benauwd was. En dat was eigenlijk ook het enige negatiefs te verzinnen. De rest was prima. De verzorging, de sfeer en de trial, iedereen heeft zich vermaakt.

En met 55 rijders, alle controleurs en bezoekers was het eigenlijk al meteen gezellig op dat terreintje. Marcel en consorten hadden gezorgd voor zes, mooie, lange en goede non-stops en dat op zo'n klein terreintje, da's toch knap.

Omdat het hele terrein een aaneenschakeling is van bulten (eigenlijk weinig gaten) moet je telkens afdraaien en omhoog of omlaag.

En met dat triallen op zo'n terrein moet je telkens -achter elkaar- je lichaam verplaatsen en bewegen. Voor de mensen die bij de fysio lopen vanwege rug of andere spier/botprobleempjes is dit een hele goede oefening.

En da's nou ook weer zoiets mooi's van onze sport; je doet je (nuttige) sportoefeningen, 't is gezellig en je bespaart ook nog op de zorgkosten. (Als je tenminste geen gekke dingen uithaalt of iets anders 'doms' doet.) Het is een mooie sport.

Nu is het zo dat de zwaardere machines op zo'n bochtig circuit het moeilijker hebben dan de Twin-shocks. En dat zie je deze keer ook in de punten.

Ook is het opvallend dat bij korte bochten de witte en blauwe sporen meer voeten geven dan rood of zeker geel. Maar zo wij gehoord hebben heeft iedereen zich vermaakt. Enkele hadden de opmerking dat zij toch nog eens op de korte bochten moesten oefenen, evenals het proberen te rijden van lange non-stops, want menigeen had voeten nodig voor de correcties als men fout zat in de non-stop. En de enkel vijf was door onvoorzichtigheid.

Wat verder opvalt, is dat de strafpunten in geel nogal meevielen, zeker naar wat de inschatting van menigeen was bij het bekijken van de non-stops. Op dat moment was het nogal straf voor de meeste rijders achter Stef. Maar velen zagen toch mogelijkheden om de meeste moeilijkheden via een 'watjes'-spoor te omzeilen. Daar moeten we toch eens iets op verzinnen, zodat het voor de uitzetter makkelijker wordt, om het rijden van niet gewenste/bedoelde sporen te voorkomen.

En wat valt er verder nog te melden?

Zoals gezegd hadden meerdere mensen met zware, onmogelijke, fietsen het wat moeilijk.

Jan Jr. had met zijn Trimph toch voor hjet gele spoor gekozen, en dat was niet eenvoudig zal Pe kunnen beamen. En Egbert wilde een mooie laatste ronde maken, doch het enige niet Tsjechische onderdeel, –zijn ketting- liet het afweten, zodat hij met 30 strafpunten de laatste ronde moest afsluiten.

Jan Willem Teerds reed een thuiswedstrijd en gaat al wat meer wennen aan zijn (zware) fiets.

Over drie weken is alweer onze volgende wedstrijd te Baarlo, dus tot dan en de mensen van Apeldoorn; Bedankt.!